

Œserſte arije ſa naſch u lubu mložinu.

Gesberane a wendane

wot

Chr. Schwela,
ſchulara w Skjarboſcžu.

578 - 203

I. ſeſchynſt.

Plaſchi 2 ſylbera.

Choshebus, 1867.

Piſcheležone wot F. W. Brandta.

578

203

Digitale Ausgabe

unter der Leitung von
Prof. Dr. phil. Dr. phil. habil.

aus dem Archiv des Deutschen Reiches

1900

Band 10
1900

Druckerei

Druckerei und Verlag

Druckerei und Verlag

Druckerei und Verlag

Pschigrono

Ftej lubej m Łožine.

1. Blühende Jugend, du Hoffnung.

Glos: Lobe den Herren.

1. Młozina luba! ty nažeja pschičodneg zařa: wotwóř tej hufiň a wotraž ſe starego kwařa! Daj žem ſe wjaſcz, Jefuš, ten ſam zo ſchi paſcz; pschi Nom jo nimerna kſchařa.

2. Hopruij te wjaſhole, kſchařne a lubořne kwětki, hopruij ſche možy a neglēdaj wézej naſlēdki; hopruij je Tom, ſenž jo twoj hobſtawny dom; pschi Nom ſu niſmerne ſhwětki.

3. Jefuš hovořma ſche wojski tak milne a ſjawne. Młozina! ty dejſch jož jařmetko woſtaſch hobſtawne. Dobroſchi doſcz dajo ſchi nebjasski Woſch; huſnaj to, kwětk jog rědowne!

4. Jefuřa požyſch, o duſcha, jo welika kſchařnoſcz, nabožne ſe nogam jom ſejžesč jo nejlepſha jařnoſcz; ale ten ruſcht a ſchyřen ſachadny luſcht nej niz ak zartojska lařnoſcz.

5. Gnadu pschi lužař nicht nāmožo lepej namakaſch, ak ten ſenž mlođy jo hučnuč ſe grēčam wotraſasč, a zyniſch to, žež Bogu ſpodobne jo, tog nebjø negluſa ſmakaſch.

6. Lej! kaka zescz a tež wjaſeſe tomu ſe ſtano, kotařyž wérny wot mlodoſczi pſcheze woftano. Kſchafnie jo to, gaž muzny ſpoſojom zo a k ſlēdnem ſpanu ſe laňo.

7. Saměſcze! ten jan bžo gluzne a ſbožne ſchejdowasch, kotrýž jo nahuknuk w Jesuſa ranach ſe ſchowasch, a tač wot ſchych gréchow jo zysty a lich; tog bužo Jeſuſ ſronowasch.

Schwela.

2. Laſt mich geh'n.

1. Ja zu hysch, ja zu hysch, a tam pſchi Jeſuſu hysch! Moja duſcha, chwataj k'nomu, ſluboſcžu ſe powdaj jomu, ab tam mogla ſtanine hysch.

2. Šwětlo ty, ſhwětlo ty, Jeſuſ, mojo ſlyniſo ſy! Och ga pſchidu k twojom tronu, ab ja dostał moju krou, kotrúž ty mē ſlubil ſy!

3. Kſchafnie du, kſchafnie du glosy ſbožnych na nebu! Och gab mēl ja kſhidli janu, by ja leſchek pſchawie rano žinſa hyschci k Jeſuſu.

4. Budu ja, budu ja, ſchegnuſch ras do Salema, žež te drogi a ſche rota ſu wot ſameg zysteg ſlota, och, kaf ſbožny budu ja!

5. Paradis! Paradis! Ty mē bužoſch wotnowiſch! Spod tym bomom tog žyvenia budu wízesch Božeg ſyna. Wotwoř, Kněs, mē Paradis!

Müller.

3. Ten dom teje duſche.

Wo findet die Seele die Heimath.

1. Zo dostaño duſcha ten hobſtawny dom? Chto dawa jej ſchow pſched tym ſpytowarom? Och, náma ga

žednogo rumia ten šwét, žož gréchý a šloſczi tam iepščiſčili
nét? Ne, ne! ne, ne! how žeden nej: ten dom teje duſche
tam ſwercha býſch dej!

2. Ga ſpuſčejaj tu ſejmju, ab wižek ty ſam to
město, žož duſcha tu kſchafnoſež ma tam. Jeruſalem
ſwercha, ten ſloſchaný dom, jo to teje inewestý hofſtaſny
chróm? So, jo! jo, jo! tožame jo to město tog méra,
žož duſcha býſch zo!

3. Kaf ſbožne ſe býdli, žež Jeſuſa mam, ſmiersch,
gréchý a boli, te nejſu wěz tam! To graſche tých harfow,
fenž lubožne ſni, to wita tu duſchu we pſchijsnoſczi!
Mér, mér! mér, mér! nebjaffi mér we klinie tog Kněſa,
och gorēj mē ber!

4. Kaf gluzny jo fuždy, ſenž nebju tam jo, žož wele
jich južo we pýſchnoſczi že! Chtož Jeſuſu tuder jo žar-
žał ſwoj ſlub, ten doſtaňo ſwercha ten žyžaný rub. Lich,
lich! lich, lich! wot gréchow lich tam ſchegnu te fromne;
— ta ſbožnoſež jo jich.

5. Och nejlubſchy Jeſus, tam gorēj ſej naſ, žež ſni
to halleluja fuždyzki zaſ. Nam hutſhoba boli we požed-
noſczi, ab chwalili ſ nebjaffim jeſykom ſchi! Mélz, mélz!
mélz, mélz! hutſhoba ty, twoj Jeſus juž pſchižo, ten
miloſcziwy!

6. Ga ſmognij ſe duſcha, juž bližko maſch dom;
po mało tých ſchtundow ja pſchewinuł ſom! Ga wojuj
nét kſchusche, a pſchigotuj ſcho, ten weik tomu ſiwa, ſenž
dobýdnuł jo! Troſcht, troſcht! troſcht, troſcht jo togo žel,
fenž wěru a ſejerpnosć do ſmierschi jo mél!

Schwela.

4. Schöñster Herr Jesu.

1. Rédnejschy knés Jesus, ty knés jchynych knésow,
Božy a Marjiny syn: Tebe zu lubowaſch, tebe zu ja-
zescz dasch moj wjaſele a frona syn.

2. Rédne ſu te pola, rédnejscha ta gola, gaž jo rédne
naletv; Jesus jo rédnejschy, Jesus jo zyſczejſchy, kenž naš
tych tužnych troſchtujo.

3. Rédne ſwěſchi hlyño, rédnej ſwěſchi mjaſez a jche
gwěſdy gromadu: Jesus ſwěſchi rédnej, Jesus ſwěſchi
zyſczej, ač jche janzele na ſebju.

M. Lehmann.

5. Weil ich Jesu Schäſlein bin.

1. Jeſuſowe jagne ſom, ja ſe wjaſelis̄h možom,
Jesus jo moj paſthyř chytſhy, a moj goſpodar nejlubſhy,
kenž mē wježo, mē ſnajo, a ſ měnom mē wołajo.

2. Won mē dere hoplewa, chojži ſemnu a dawa
ſchylne moje potřebnoſcji, až bžes głoda, bžes łaznoſcji ja
nět ſom a pſcheze du, ſ nim głodumrěſh ja ſebdu.

3. Nedějał ſe wjaſelis̄h, gluznego ſe ſam chwalis̄h,
až ſa takim rědnym zaſom mot janželov ja raſ bužom
naſony ſu paſthyru! Amen, jo ſbožnoſcž ſměju!

3.

6. Na gwěſdu.

Gloß: Stille Nacht, heil'ge Nacht.

1. Schicha noz! ſwěta noz! Schyňno ſpi, Boža mož
hobda Josepa a Mariju, Jeſu Twojej lubej starſheju.
ſ měrom, Biſchetko ſpij! ::

2. Schicha noz! ſwěta noz! paſthyram ſjawna doſcz;
ſpiwa ten janžel Hallelujah! klinzy to ſ bliſka a ſ dalo-
fa: Jeſus, ten ſbožnič jo tud! ::

3. Schidha nož! ſweta nož! Božy ſyn! Twoju mez
ſjawi twoj luboſne hoblizo. Sbožna ſchtunda! žež na-
roži ſe Jeſus, to žeſchetko, nam :::

Zwahr.

7. Jeſuša narod.

Glos: Ihr Kinderlein kommt.

1. Wy žeſhetka pojčež do Bethlehema, do grože
gledaſſho, zo tamkor ſe ſta, kak nebjafki Woſchz naſ tak
ſwjajelič jo, žinž nožy nam ſbožnika hebrazič jo!

2. We groži do žloba tam pogledaſſho, na nebjafkem
ſwetle ſe pozivajſho; to žeſhetko lažy we peluſchach
hōw, jo rēdneſſhe nežli man janzelikow.

3. Na ſkome a ſene hōw wotpoghywa, a Marijſ
ſi Jeſepom wjaſele da; te paſthyre pſched nim na koſenach
ſu, a buſchej nich janzele ſeſpiwaju.

4. O paſſho na koſena ſpaſthyrami, a geſcz jemu
daſaſſho ſ kjarližami, jo poſprome janzelow ſanoſhujſho,
a Boga ſa taki dar poſwigujſho.

5. Och bјatujiſho: Žiſche, ty nejſwetshejſche, zo ſcher-
piſč ty ſchyfno a prozujoſč ſe, och južo we žloba tak
čuđuđiſke ſy, na Golgaſche humrejoſč na kſchizy ty!

6. Och net naſche hutſchobu hōpor ſchi ſu, my ſchy-
fne je damy ſchi ſ wolniwoſcžu: Aſ ſam ty ſy ſwethy, tak
ſgotuj tež naſ, a ſjadnaj naſ ſ tobu na niſerny zaſ!

Warko.

8. Gody.

Glos: O, du fröhliche, o, du.

1. O ty wjaſoły, a ty luboſny, godowny, rēdný
ſwethy zaſ! Šmēt ten ſe ſkaſy, Christ w žloba lažy!
Wjaſel, wjaſel ſe, o hutſchoba!

2. O ty wjaſoły, o ty luboſny, godowny, rědny, ſwěty zaſ! Christus jo pſchiſcheł, aby naſ humogł. Wjaſel, wjaſel ſe, o hutſchoba!

3. O ty wjaſoły, o ty luboſny, godowny, rědny, ſwěty zaſ! Tańzele graju, chwalbu jom daju. Wjaſel, wjaſel ſe, o hutſchoba!

Mudra, farar w p.

---

9. Jatſchn.

1. O ty wjaſoły, o ty luboſny, jatſchowny, rědny, ſwěty zaſ! Šwēt běſčo padnuł, Christus jo stanuł. Wjaſel, wjaſel ſe, o hutſchoba.

2. O ty wjaſoły — —
Šmierschi mez ſlama Christa ſmiersch ſama! Wjaſel, wjaſel ſe — .

3. O ty wjaſoły — —
Christ w ſmierschi pobý, pſchawdoscž nam doby! Wjaſel — —.

---

10. Šwētki.

1. O ty wjaſoły, o ty luboſny, ſwētkowny, rědny ſwěty zaſ! Duch teje radý pſchižo k nam sgnadý! Wjaſel, wjaſel ſe, o hutſchoba.

2. O ty wjaſoły — —.
Duch, naſche nogi wjež twoje drogi! Wjaſel — —.

3. O ty wjaſoły — —.
Bož jo ſlubjone, jo dopołnione! Wjaſel, wjaſel ſe, o hutſchoba!

Schwela.

---

11. Na wjatschij.

Glos: Wen Jesus liebt. (Miss. Harfe 30.)

1. Žinj Satſchij ſu nam k wjaſelu: knes Christus,
Božij Ssijn, stanuł jo ſrowa wen.

2. Glédaj žem how, proſnu jo row! Ryscharu doby-
ſcha ſpiwaj halleluja.

3. Gaž ras pojdu k wotpozynku, wježo mé do domu
moj wimožnik k Woſchzu.

4. Togdla kſchesczijan, lubuj jog žgan! ſwérui ſe
hoblaž ſchen, stan ſ row tych gréđow wen!

Ronjat.

---

12. Na ſwětki.

Glos: Wen Jesus liebt.

1. Žinj Sswtki ſu nam k wjaſelu: ſwěty Duch
hulath, naſch troſchtař bogaty!

2. Och, tak žiwie hukniki ſche ſu połne wjaſela,
troſchta, mož a ſwětla.

3. Won zo tebe teke wérne huzabnič, troſchtař býſch,
a ſchi do įebja ſeſch.

4. Togdla kſchesczijan bјatuſ k nem žgan; ten knes
ſchi ſwětego Ducha tež poſklaſch zo.

Ronjat.

---

13. Na ſmertnu nezelu.

Glos: Auferſtehn, ja auferſtehn.

1. Goręſtanuſch bužoſch moj proch ty, gaž wotpo-
zhywał ſy; nesmertnoſcz ſmějoſch, wot Woſchza pon ju
ſejoſch. Halleluja! Halleluja!

2. Ab ras jaž kwitl, budu ſety ja! tych žnow knes
pohichada, a kaž ſe žnejo, tak won naſh how pſchejz ſejo.
Halleluja! Halleluja!

3. Žeka žen, tých wjašołych dſow žen! ty mojog
Boga žen! Gaž ja we rone ſom ſpał doſcž, kaž we ſchewe,
:: bjoſč wołaſč mē ::

4. Kaž we ſni nam potom bužo byſč. S Jeſuſom
bužom byſč do jog wjaſela; tých mužných złonkow žeļa
:: tam nejſu węz! ::

5. Oň, do nejſwětſhego węzo mē moj Kněs, pon
žywim ſe we jog ſwětoſczi ſu joko mēna zefczi. Halle-
luja! Halleluja!

Schwela.

14. Ich bin ein kleines Kindlein.

Glos: Einſt unſer Herr auf Erden war.

1. Sſom małe, ſlabe ſiſchetko, a mało možy mam;
ſchel rad byſč Bože jaſietko, ſeb ſamgu pomož ſam.

2. Moj wimožnik! mē ſlepſhemu ſy goletko hōw
był, a ſtwojeju drogeju ſchawju ſche gréčy mē wotmył.

3. Moj lubſčy wimožnik; mē raž: zo ſzékownoſczi
ja ſa Twoju luboſcž Šchi deb daſč, a zo Twoj Woſčy
rad ma.

4. Sſom ſlyſhał, až Ty to rad maſč, až ſiſči bja-
tuju, ga pſchoſym ſchi: Ty ſchel mē daſč tak zyſtu hu-
tſchobu.

5. Ty ſy we ſwětem dupeńu mē Twoju gnadu dał,
mē ſ twojomu ſiſchetku luboſnie žalbował.

6. Tak ſlyſham ja ſ tej mani tých, tenž ſwercha
pſched Teb stoj a huſčej tých žańzelow ſchyčy ſhwale Twoj
ſchawny ſnoj.

7. Zo Kněs, kaž ſlubil ſom, tak zu ja Twojo gole
byſč; pſches wjaſele a tužvzu ſa Tebu rad zu byſč.

8. Přches moju mož ja námgu pak Schi wérny sa-
woſtaſch, togdla moj lubſchý, pſchobým tak: Ty ſichéł mé
mozowaſch.

9. Ga wes net moju hutſchebu, o Jeſus, zeču ſej!
Ja welgi rad jan Twoj býſch zu, Twoj ſcžit mé pomož dej.

10. Hobſwaruſj moju hutſchobu pſched ſchýknym
nerechom. Moj roſy whole, ſmyſl a wolu ſchu ty huſwesch
mě wew ſhom.

11. Božk rano mé ſtog ſwéta ſeſch, ga mé ſe dere
tſchoj; ja wém, až ty mé bužecch tréſch wot hobliza moj ſnoj.

12. Bož dejal ja pak dlej tud býſch a starý hordow-
aſch, ga pomož, ab mogł ſwéru býſch a dobrých ſtatkač
traſch.

13. A ſamku ja tej wozy raſ we twojej luboſczi,
ga pon mé gorej k nebju naſ, k nimernej ſbožnoſczi.

Schwela.

15. Müde bin ich, geh' zur Müh.

1. Mužný ſom ja, du net ſpat, ſamku mojej wozy
rad; twojej wozy, luby Woſch; kſcheljej na mīo glédaſch
doſcž.

2. Bož žinb zynich nevſchawé, nekſchel pſchirachno-
waſch mé; twoja gnada, Christa kſcheljej dere ſchó huž-
niſch dej.

2. Starejſche a lube ſche ſdžarž we ſchamnej nozy
je; ſche złoweki hoplewaj, dobrý wotpozynk jim daj.

4. Chorým hutſchobam mér daj, mojkhe woka ſa-
zynaj; dasch twoj janžel k ſchýknym zo a jich wérne wa-
chujo.

M. Lehmann.

16. Seh' ich die Sterne in der Nacht.

Glos: Steh' ich in finster Mitternacht.

1. Gaž noz̄y gwēsdfki šwēsche mē tak ꝑschafšne
a tak luboſne: :|: Ga pschižo ſbožny lufcht na mño
a hutschobu mē ſwjaſeljo :|:

2. Gaž woni na mño gleđaju a pschijasne mē
kiwaju: :|: Ga ꝑſchel ja gorej leſchesch ned a ſnimi
ſchēgnuſch psches ten ſwēt :|:

3. Mjas nich tam jo ſwoj ſchichy puſch ten
nijaſez aſko rēdna lož :|: a ſnim ta zela gwēsdfzina,
aſk ſchapař a jog rēdowňa :|:

4. Tež wacharām ſe rownaju, na ſle a dobre
gleđaju; :|: tych tužných huze ſczerpne buſch, a gluz-
ných: niz ſe po huſchysch! :|:

5. Ga leſchežo gluzne, gwēsdfzizki! Pschi washej
ſchafſnej buſchnoſeži :|: ja ſchicho a tek ſ meroim
ſpim, jo Bog jan moj, ſom gluzny ſ nim! :|:

Schwela.

17. Bischow janzel.

Glos: Es geht durch alle Lände.

1. Psches ſchhñe kraje ſchicho jo janzel hokoło;
jog ūamžo wočo wiſchesch, won ſam pač wiži ſcho.
Won jo na ūebju domazny, wot lubeg Boga poſlany.

2. Won jo wot doma k domu po rēdných ſi-
ſchetkach, kenz ſ mamu abo ſ nanom ſu w ſchichy
komorkach. Tam bydli rad a wostaiño, a takem
žischtu bliſko jo.

3. Won grajo ſtakim žischtom tak rēdne ſmilniwe,
jom pomga pilne huſnuſch, jo pažo hobſtaſne.
To žischtu rado poſlucha, a lube, rēdne wostawa.

4. A žo to žische drëmat, ten janžel niewichño, pſchi pøstolze do žajtscha won mérne wachujo, a k nowem želete, k radoſezi jo ſſchichym poſchkom hubuži.

5. Mogł wizesch tog janžela, ga paðnuł doloj by, a gronił by se dſami: „Miej žek moj janžel ty! Daj nét mē ſchuder ſtobu hysch, ab mogł pſchi dobrých žischach byſch!” Seiler.

18. Maletv.

Gloß: Wie reizend, wie wonnig.

1. Kak luboſne, žywe to naleto jo, dyž blyžno tak milne po nebju tam žo; ſwét ſelenej draſeže ſe wotmłodujo, a ſchlobirenka blyſch, chtož do pola žo.

2. Ten kjarliž ſchych taſchłow ſe ponowjujo, ſa muſhku ta rybka ſaſ poſkokujo. Na kufach, na polach ſcho roſczo nét ſaſ, na gorach, we doſach jo płodny ten zaſ.

3. Scha ſtworba ſe luboſne huſiñewkujo, gaž blyžko na žajtschu tam gorej ſaſ žo; ſcho klinzhy a ſpiwa tom ſtworisichelu, tež ja joko chwalisch a zefcžisch nét zu!

19. Lěſche.

Trarira! Der Sommer der ist da.

1. Tra ri ra! To lěſche nastawa! Wen do ſagrodkı žom̄y, ſtruſ ſomu pſchiňažom̄y! Haj, haj, haj! Chtož možo ſe ſpiwaj!

2. Tra ri ra! To lěſche nastawa. Wen žom̄y ſchykne chwataſch, na poli jo nét witasch! Haj, haj, haj! Žo fuždy huwitaj!

3. Tra ri ra! To lësche naftawa! To lësche knëstwo dosta a syne sejgraschf wosta. Haj, haj haj!
Kak wjaſký jo ſchen kraj!

H. Seiler.

20. Nasyme.

Gloß: Seht die Lilien. (Erk. III. №. 24.)

1. Blizej ſtupa mrozný zaſ, dla tog mam ja tužnoſcž, lëtna kſchaſnoſcž zo wot naſ, humiresch dej tež pýſchnoſcž. Golow, polow rëdnoſcž ſcha pada jeſno do rowa. Žeļene to tužh!

2. Kvetki južo chylaju tužne ſtwoje głowki, groſne ſchtormh ſchakaju lëtny wetſchik glérwki. Taschaſk i leſow luboſnych, mjatel ſluſow ſelenych muſi nam huleschesch.

3. Lopenka ſtych galuſkow muſe ſche hubegnusch, ſpuschežiſch nieſche taſchaſkow, zoju ſ nimii ſhegnusch. Mrokawh tak maſhno du, gwëſſdžizki nam jaſchhju. Niz nam nozo wostasch.

4. „Witsche tudy niebdu wèz!“ tak ta ſeba ſpiwa. Kožow rëdnoſcž pada pſchež, ſlédny ras nam kiwa. Och, to boli w hutſchobe, gaž te naſ net ſpuschežiſch kſche, kenž my mamh lubo!

H. Seiler.

21. Šymy pſchichod.

Gloß: A, a, a, der Winter, der ist da.

1. A, a, a, k nam ſyma pſchichada! Lëſche, naſyme jo ſajſchlo, běleg ſnèga ſe nam naſchlo. A, a, a, k nam ſyma pſchichada!

2. E, e, e, lod marſhno na wože! Ma wołnach masch rëdne kvetki, ſnèg jo poſchyl w gumiſe grëdkı. E, e, e, lod marſhno na wože!

3. І, і, і, ја чудых негози! Несабын јим ѕобу-
желиш а ѿе над јих нуšь ѿмилisch. І, і, і, ја чу-
дых негози!

4. О, о, о, как вјашле голе јо! Гаž ѿе „С не-
бја дољ“ ѿива, ѿвречами ѿе јуž чјта; О, о,
о, как вјашле голе јо!

5. У, у, у, ја вем, зо зънисх зу! Воže јисће
ſ кјарлиžами зу ја чивалиш ſ janželami. У, у, у,
јо вем, јо зънисх зу!

ꙗ, ꙙ, ꙙ, sche моје зъве днѹ зъсту вѣдобнојсѧ
зу ношисх, вѣрне ѡлаш, Бога пшкошисх; ꙗ, ꙙ, ꙙ,
ꙙ, sche моје зъве днѹ!

Ф. Копф.

22. Сyme.

Глоф: Der Winter ist ein rechter Mann.

1. То сyme пшчавh муž нам јо, ꙗ траſчоју
краду тварде. Ђог ѕчёло јо каž селсо, ꙗенž nigda
нама сарсе.

2. То ѿгло ѿеб вензе хоблека а ѿрвеј јо не-
грéjo, глич нама в ѿбах терања, јо чоросћам
ѿе ѿнејо.

3. Те струње воно нама рад, а тасћкам гор
грамујо; ѿко ѿкопле писће, добри ѿад, то воно
санжујо.

4. Гаž паќ те ліскї јеру ѿе, а древо в ѿаћ-
лаћ праћка, гаž голз а јовејо грéjo ѿе а срукома
теž ѿлаћка,

5. Гаž камен гор ѿе ропука а лод dla symh
рих: Пон вон dla ѿхјеног вјашела ѿе ѿнејо,
аž ѿко ѿхвиџ!

6. Sjivoj grod wot loda lutnego ma tam we podpolnoznej, tež ma wot sněga bělego tam wjažku we Schweizoiskej.

7. Nět chojži wono tam a ſem, a gaž k nam pſchijo duze, ga ſtojmę glēdajuze žem, tak kradu jefozuze!

Schwela.

23. Symy hobschejt.

Gloß: Winter ade, scheiden thut weh.

1. Syma adchej! ſpuschczisch luſcht ſej! Gaž ty pak ſpuschcziosch naß, ſimejo ſe duſcha ſaß. Syma adchej! ſpuschczisch luſcht ſej.

2. Syma adchej, ſpuschczisch luſcht ſej! Rad ja ſchi ſabýdnu, zi drogu daloku! Syma adchej, ſpuschczisch luſcht ſej!

3. Syma adchej! ſpuschczisch luſcht ſej! Nebjosc ned rejsowasch bjo ſe ſchi fučuk ſmjasch! Syma adchej, ſpuschczisch luſcht ſej!

H. Seiler.

24. Bog scho we.

Gloß: Weißt du, wie viel Sterne stehen.

1. Wěſch, kak wele gwěſdkow ſtoje na nebjaskej modriňe? Wěſch, kak wele mrokow chojze ſchuder-kano po ſwěſche? Schykne ma Bog nalizone, ſmolene tud ſejo žedně, won jich wel fu lizbu we.

2. Wěſch, kak wele pſchyzow graju we tom ſchoplem ſlyniashku? Wele rybow kluſkotaju w zystei wože tam a tud? Bog ſche ſtvari, we jich měna, ſkubla je a ſwjaſzelijo, fužda jo pſches jogo moz.

3. Węsch, kāk wele žischtow rano s postolkow schud stawaju? A ſe wjaſele na ſwēſche, kſchizu, staroſcž ſteſnaju. Bog ſche wizi, rado kužde, a ma na nich ſpodobanje, ſnajo, lubujo tež mē! H. Kopf.

---

25. Meinen Heiland im Herzen.

1. Gaž mam Jefuša we mño, ga ſłotsche ja ſpim; ga zowa ſe mē, až ja w ſebju ſom ſnim.
2. Gaž mam Jefuša pſchi mño ga ſtebojm ja ſe, won bjiatjuze žiſchi rad hoplewa ſche.
3. Gaž mam Jefuša w myſli, ga ſtebojnim ſleg; pſched Bogom ten grēch jo, kāz naletny ſnēg.
4. Togdla zu jago žaržasch tak tivarže ſchen zaſ, moj Woschz we tom ſebju, k tom pomož mē ſaſ.

Schwela.

---

26. Unter Liljen jener Freuden.

(Reise-Harfe Nr. 96.)

1. Pſchi lelujach paradiſu dejſch mēſch ſpižu, duscha, gořej tam ſe puſchež! Swii ſe, ako hodlrē leſchi, Jefuš ſwēſchi ſchi do ſwojich rotow uutſch.
2. Ja zu chwatasch bjes muznoſczi k tej gluznoſczi thch, kenz ſluže jagueschu; A ſew ſchymni janželami ſ kjarližami moz a zeſež jom poivdaju.
3. Ja ſom woſza, ſcherňach ſwita, iwelgi ſbita, dobrý paſtyr humož mē! Wjež mē k tej rědowni twojej, žež jo mojej hutſchobe tak domazne!
4. Niž mē ſteboj ſeſmi ſchenuſch a pſchewi-

nisch, zož tek ma ten grēschnyj šwēt. Dejal dlej býsch how puščzine we tej piňe? Né, ja chvatam domoj nět!

5. Moj humožnik, daj mě wěru, možnu wěru, kenz how schyčno pſchewiňo. Sa teb moja duscha gloži, w niz īeroži, až wot tudy hubeno.

6. Ježno gor ty možosch s grashim a se šmiaschim moju duschu napołnisch. Ty mě možosch kaž we ſpaniu a zowaniu pſches tu ſiniersch k Leb pſchewozisch.

7. Ty ſy grêch a ſchtroſu noſyl, s Bogom ſgloſyl mě, ga pſchejjz nět tſchach a plishecz! Šsmiersch, twoj ſchpeňz jo ſchi hurhth, zart jo ſbitý, ja bdu wjaſly s rowa pſchisch.

8. Lubſche jagne! ſchi zu chwalisch a ſe palisch we niemernej luboſczi. Ty ſy k mojom ſtrowju ſcherpel, jo gor humrel, hol mě k ſeb ſ tej žaſoſczi.

Schwela.

27. Bog jo ta luboſcž.

1. Bog jo ta luboſcž niñerna, zož wizim, groni to: Ten mjaſez, gwëſdy mrokawa, a zož na ſejmi jo.

2. Te taſchki wot tog ſpiwaju: „Bog tebe lubo ma!“ Leluje, rože přatkuju: „Won žiſchi lubo ma!“

3. To býtschne ſkyńzo ſwelike, kenz ſchycno žognujo, kak kſchafne jo jog ſwëſchenie! To Boža bilda jo!

4. Woſebne pak jo Jeſus ſam to Bože hoblizo, kenz ſ ſebja jo how pſchischel k nam, a ja naſ ſcherpel jo.

5. Čhtož net lubujo Ješuša, a pilne sa nim
že: Ten pschaive hoposnanijo: Naſch Bog ta lu-
boſež jo!

M. Lehmann.

28. Tomu kraloju.

(Glos: Heil dir im Siegerkranz.)

1. Bloſčko ſchi! dobywať, ryscharſki wejowat! Kral,
ſtrowe ſchi! Mēj ty we hutſchobe to kſchaſne wjaſele:
Twoj lud ſchi lubo ma! Kral, ſtrowe ſchi!

2. Niž kon, niž wojnstwa doſež ſdžaržy tu huſoknoscj
žož werchy ſu. Luboſež fu kraloju, luboſež tež k Bogoju,
ta žaržy kralow ſtoł, kaž kameni ſtoj.

3. Nebjaſke plome, grēj, grēj naš a ſtawnoſcj mēj
ſa woſchow raj! Pon razi žomu ſche wojowat ſkobodne!
Dajomu kraleju žywnoſcj a kſchej!

4. Huzba a kſchamarſtwo kwiſcho a plođne jo kſhu-
derkano! Ryscharſke ſtatki ſche budu ſarownane — wérne
ſa pſchawdoſcju — pſchi tebe, kral!

5. Byž ty, kral Wilhelm, how dlujko tog luda ſchow,
geſež pſchuskeje! Mēj ty we hutſchobe to kſchaſne wjaſele:
Twoj lud ſchi lubo ma! Kral, ſtrowe ſchi!

Schwela.

29. Ten dobrý towarisch.

Glos: Ich hatt' einen Kameraden.

1. Ja mējach towarischa, na ſwěſche lepschy ſej!
Ten bubon k bitive graſcho, won ſe mnu ſobu
gnascho, tak až ſe rovnachmej!

2. Toſch ſlesche k nama kula, dej plaſchesch teb ab
mňo? Tog wono jo wotrylo, mē k nogam jog chy-
ſhilo, ab byl kuſ wotemňo!

3. Zo ē siednem dasch mē ruču, we tom ak mušym bisch; schi nāmgu dasch tu ruču, mēj th pla Boga gluču, moj dobrý towarisch! Schwela.

30. Prinz Friedrich Karl.

Glos: Was blasen die Trompeten.

1. Zo tschube te trömpeth? husarý sche wen! Prinz Friedrich Karlo leschi, zož tschochta ten kon. „Lesch, konik, psches gory, až snoj bužo schaz, wñ golzhy pak pschim scho sa blyßkath mijaz!“ Tschheiraſſa! a ten Pschuski scho ma, lud Pschuski jo wjaſlý a woła: Hurrah!

2. Na Böhmiskej sejmji zača naš winik tak sly, jo Benedek tam laka, rod pobil naš by. Glich Pschuske ſu kſchute, jim neue ſe zo, gaž pschidu ga rubju do nizogo scho. Tschheiraſſa — a. t. d.

3. Tam Nachod, Trautnau, Skalitz nam hulizuju, kak Pschuske ſ Bogom zechu a dobýwachu. A Königsgrätz rědny, zož Sadowa jo, tam sejgrachu Awstriske kapu a ſglo. Tschheiraſſa — a. t. d.

4. A rownož Gablenz pschigna, ab mér neto měl, glich Pschuske dalej zechu, aby Wien byl jich zel. Ten kejžor pak wizi, až fejral jo scho; kral Pschuski jo dobyl a wjaſolý jo. Tschheiraſſa a ten Pschuski scho ma, lud Pschuski jo wjaſlý a woła: Hurrah! H. Jordan.

31. We ſchichem roive.

Glos: Wie sie so ſanft ruhn.

1. We ſchichem roive ſpisch th we mère, ſelená tſchawa ſchi pschikklyſch bužo net. Kak jo tak jefno ſchi Bog wotwołal ſnaſcheje ſreži do ſwojog domu.

2. Och my płazomъ tej luboſezi dſy na two-
jom roive, kenž net ſchi pſchilſchýwa. Ty młodа
røža, dejſch ſtlaſch how neto a kuč hordowasch,
kenž wezej niekwiſcho.

3. Glich ty ſe žywisch w niebjassich guminach;
luboſne graju net ſtobu janzele. Saſej ſwěſany
ſtymi twojimi chojzisch ty neto roſtwjaſelonj.

4. Miz we dlymokem a ſchamneim roive ſchi
naſcha luboſež pyta, roſkſchaſſionj. Net tam we
niebju my ſchi wizimy, žež zomu ſe ras ſ wjaſe-
lim witasch.

5. Ga ſpij we mère, kenž ſy wot ſejmje; tež
my ſmějomъ pſchi tebe wotpozynk. My net ſiwei-
kami twoj row pſchnimy a huwołamъ: Ga ſpij
we mère!

g. Boit.

32. O jatschowny row.

1. O jatschowny row! :: we kotreńž moj Je-
sus we mère jo lažał, ſa gorke ſcherpeňe jo pſchi-
ſcheł do ſchow'; o jatschowny row!

2. O jatschowna noz! :: we kotrejž moj Jesus
wot ſinerschi jo stanuł, to žyweńe dobył pſches nie-
bjasku mož; o jatschowna noz!

3. O jatschowny žen! :: to ſlynzo tej kſchafſy
nam ſwěſchi tak bytsche. Kněs Christus jo žywý,
ten Marjiny ſyh; o jatschowny žen!

4. O jatschowny lufcht! :: ſpivajſho wjaſhole
jatschowne kſarliže, až jo nam dobyły ten niñerny
troſcht; o jatschowny lufcht!

g. Boit.

2*

33. Wjazorne šlyndo.

Glos: Goldne Abendsonne.

1. W'słotnem błyſcęzu rědne šlyndo wjazorne,
buž mē poſtrowjone: Lubſche, wjaſole!
2. Net zoſch nam ſe minuſch, k morju ſa gory,
twojo ſwětlo ſchowasch, dalej chwatajz̄y.
3. „Bożejmę!“ ſpiwaju ſwonu na zerkwi; „Pſche-
wož Bog ſchi!“ — grońe — „na puſch doloki.“
4. Schuži ſchykne ruki k modlu ſtyku ſe, gaž
tých ſwonow ſuki chwale Hufchego.
5. Sſlyndko poſloſchujo tormow gwěſdziski, hýſch-
czi doſhwětlujo gorow iweraschki.
6. Net jo hýſchko! Gledaj, noz naſ pſchikſchýwa!
Nam pač ſej tſchach, ſpiwaj: Naſch Bog ſedrema!
7. Lez tež ſlyndko ſgaſnio; ten, kenz w ſebju
jo, naſch Woſchz ſmilnu, kſchaſnu, nigdy nesajžo!

H. Kopf.

35. Bura chwalba.

Glos: Laßt uns alle fröhlich sein.

1. Bur, ſa ſdaschim nejnischy, předny muž na
ſwěſche ſy, dokulž bura potřeba, chtož ten kleb
hov hužhwa.
2. Bura nichten nesajſchpij, dokulž Bog jog hu-
ſtawi; won tež wěrný ſejmjar jo kaž to rola po-
kažo!
3. Jo, wž města błyſcęzate, bura jano witaj-
ſcho! wascha kſchaſnoſcz muſh pſchez: ſama bur
wam kleba wěz.
4. Kral a kneža derbili hovak mloſchich we
brožni; koſa, choluj, motijka by jich wěſcze ſegnuła.

5. Bur pak s prozu sežerpliwy a we myſli po-
nižny ſchýkno w raju ſežywi ſtym, zož rola naplozi.

6. Buž ga buru žekowny, kenž ty psches nog
žhwy ſy, daj ſchu zefcž tom burowſtwu, abo ſam
pschim kopawku!

S. S.

35. Sa pschednize.

Gloß: Ich trü're mein Rädchen.

1. Ja iwerschim kolaſko a pschežom tač laſchko,
až luſchtne jo ſcho, ja wjaſhole ſpiwam a žednie ne-
kiwam, tač rēdnie ta pschesa mē žo — mē žo!

2. Ta zefnoſcz a poznoſcz, kenž dawa wjaſoſcoſz,
dej w hutschobe hysch! To grēſchne wjaſele, kenž
wježo do hele, dej wotemno ſtawne pschež hysch
— pschež hysch!

3. Ja iwerschim kolaſko a pschežom tač laſchko,
ak wjaſoſla ſom. Kſchel Bog dasch psches Christa,
ab wostała zyſta, kaž ſlubiła jomu ja ſom — ja
ſom!

M. Lehmann.

36. Ma ſchichy pětě.

(Iadno zowanje ſtog léta 1760.)

Gloß: O ewig werthe Stunden.

1. O niñer droge ſchtundy we duchu wižel ſom;
Jeſuſa we jog nusy, a zož zyhnaču jom'. Ja wi-
žech to marſkaňe ſtym wotschymi pschutami, a fuždy
wołascho: „To ſcho ſa tebe jo!“

2. Och zo moj dučh zujascho, ak dejach ſlyſchaſch
to. Tak wele won doſtascho, ak moj grēčh wažyk
jo. Ten kſchawny kſchebjat wižech mojogo dla ſe

kschiwisch, a moj sly, grëschny lufcht sbi joko zyfth
brust.

3. Och joko nagleđ bëscho, ak jadnog smiert-
nego, ta kschnej s jog žylow žescho, ak gaž ſe dejſch-
cik že. Och, kak won ſdychowascho, kak won wot
dsow bežascho; jog zaſhne rubachu: „Sa tebe!“
wołachu.

4. Pſcheeljojth ako ſmijazom, nad takim nagle-
dom, ja wołach stužnym glosom: „Dosež! howak
humiro won!“ Glich woni neſluchachu, jog hyschczi
wèz bijachu, a pſchi tom žachu: „Lej! ſa tebe ſcher-
pesch dej!“

5. Hobtužny, až kſchech sahyſch, tak bliſko Je-
ſuſu, k jog nogam ja ſe walich, a won glèdnui na
mino. To kſchaſny pogled bëscho, zo zujach, ak won
žascho: „Sa tebe ſcherpim to, kog lubjosch wèz ak
mino?“

6. Och daj ab twoje boli a twoje ranę ſche
net a nimerne byli we mojej hutſchobe! ta kſchej
žyſcz moje ranę, a kuždy prańz teb dany, ten
možne we mino ſnij: „Ty ſa mino humirel ſy!“

M. Lehmann.

37. Ten tſcheschi Juli.

Glos: Prinz Eugen, der edle Ritter.

1. Friedrich Karl, ten Pſchuski ryſchar, hopo-
kaſa ſe ak wojnař južo tam we Schleswig. Tam
bu Danskí pſchepukany a ſ tyc ſchanzow hurubany,
až jom ſmyſle ſajzechu.

2. Lez tež morske živaly rize, a Rolfskraſa kule
ſchwize, a ta noz tek kſchyjo ſcho: Alſen togdla ho-
lowachu naſche Pſchuske we tom tſchachu, dokulž
Karl jich wežescho.

3. Mér nimerny bu net dany, a k wéstosezji podpišany; na tej scjerpnej papeře; nimernosz pak běscho frotka, a ta nesjadnosz s nowotka stanu w mrofach Nimskeje.

4. Na wszych bokach naš hoddaju winiki, a tschafschne waju, až naš budu rostergasch; gorschy pak nej wot nich žeđen, ač ten Benedek, wém hejgen, kenž zo Barlin roskopasch.

5. Alle nežli won se sgleda, buchny Pschuške Böhmskej, běda tebe bogi Awstriar! Nesnajosch tý Karla naschog, kenž scho frubjo, ačo barlog, ačo pschawý Bramborgar!

6. Kschafnih žeń, tý tscheschi Juli! winiki su tenzaš sbuli schyknú mož nad Pschuškeju. Awstriare hubegaju, a sa nimi se hudaju rejtaré na koniku.

7. Chwalmu neto Božu radu, a tek joho žiwnu gnadu, až nam dał jo dobyſche. Alle sabydnuſch nozomu zesczisich krala, kenž jo fromny, a tek Karla woſebe.

H. Kopf.

28. K hodsamkneiu.

Glos: Die wir uns allhier.

Schylne how se ruze na to dany, tebe, Žesus, wérne byſch; twoju ſwétu martru lubo mamu, s Tobu zomu roſtyl byſch. Knežo lubſch, daj nam sname tudu, až rad blyſchysch na naſch kjarliž chudu; groň je „Amen“ k tomu ſam: „Mér ja daju schylneim wam!“

Deschnar.

Register.

A, a, a, der Winter
Auferstehn, ja
Blühende Jugend
Der Winter ist ein
Die wir uns allhier
Es geht durch alle
Friedrich Karl
Goldne Abendsonne
Heil dir im Siegerfranz
Ihr Kinderlein kommet
Ich bin ein kleines Kindelein
Ich hatt' einen Kameraden
Ich trillre mein Rädchen
Laßt mich geh'n
Müde bin ich, geh' zur
Meinen Heiland im
Näher rückt die trübe
O du fröhliche Weihnachtszeit
O du fröhliche Osterzeit
O du fröhliche Pfingstenzeit
O ewig werthe Stunden
Schönster Herr Jesu
Stille Nacht
Seh' ich die Sterne
Trarira, der Sommer
Unter Liljen jener
Wo findet die Seele
Weil ich Jesu Schäflein
Wie reizend, wie
Winter, ade
Weiß du, wie viel
Was blasen die Trompeten

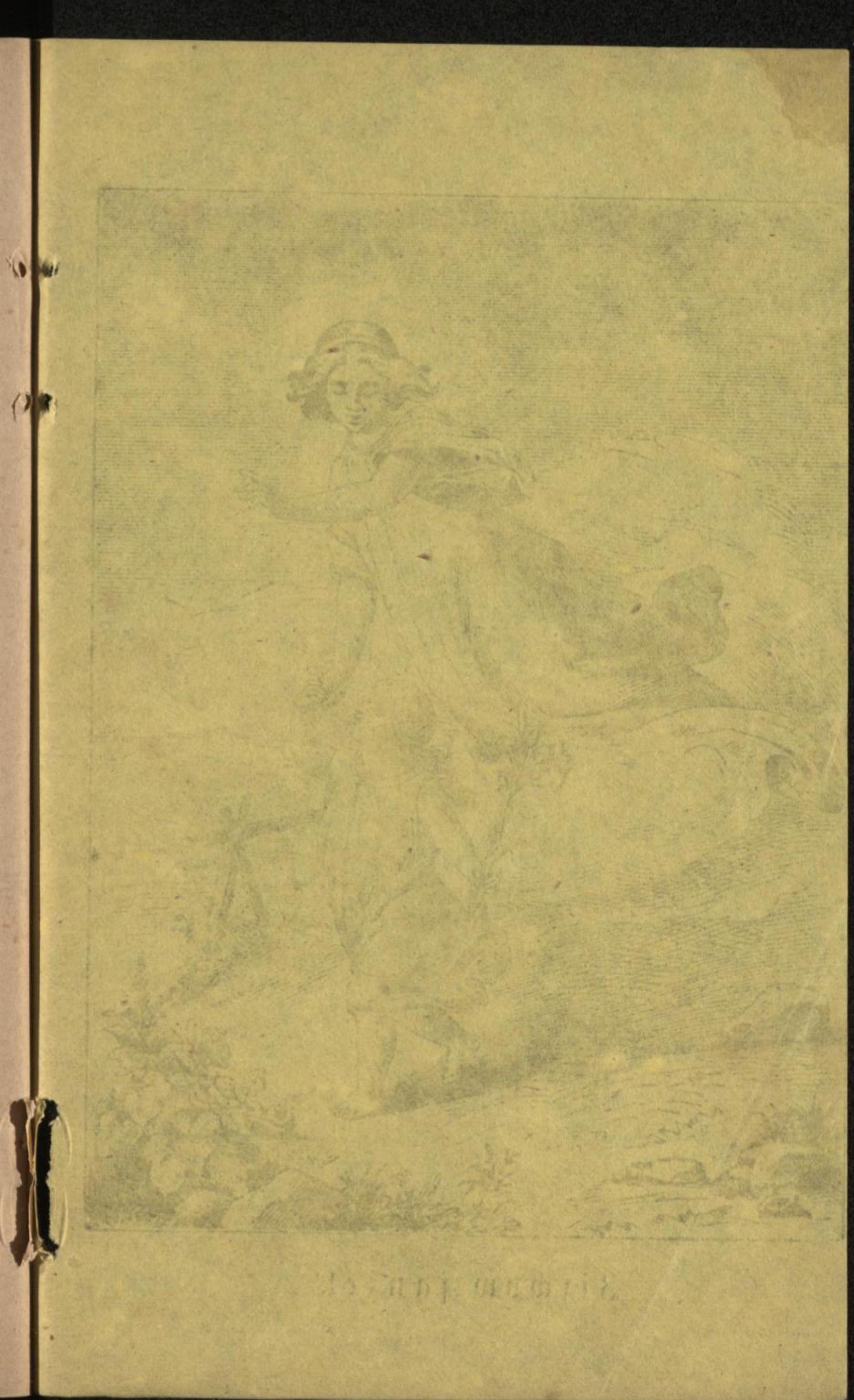
№

Pofasar.

21 A, a, a, to syne
13 Goręstanisch
1 Młozina luba
22 To syne pschawý
38 Schyfne how ſe ruze
17 Psches ſchyfne fraje
37 Friedrich Karl, ten
33 W'slotnem blyſchežu
28 Bleſhko ſchi, dobywař
7 Wy zischetka pojichczo
14 Szom male ſlabe
29 Ja mějach towarifcha
35 Ja werſhim kolaſhko
2 Ja zu hyſch
15 Muzny ſom ja
25 Gaž mam Jeſuſa
20 Blizej stupa mrozný
8 O ty wjaſhely — godowný
9 O ty wjaſhely — jatſchewny
10 O ty wjaſhely — ſwětkowný
36 O nimer droge
4 Rědnieſchý kněs Jeſus
6 Schicha noz
16 Gaž nozny gwěſdkí
19 Trarira, to lěſche
26 Pschi lelujach w Paradiſu
3 Zo doſtaňo duſcha
5 Jeſuſowe jagne
18 Kaf luboſne, žywe
23 Syma adchej
24 Wěſh, kaf wele gwěſdě
30 Zo tſchube te trompetu?

11 Žinž wjaſhely ſu
12 Žinž ſwětki ſu
27 Bog jo ta luboſcž
31 We ſchichem rowe
32 O jatſchowný row
34 Bur, ſa ſ daschim.

Schischtane mot g. W. Brandta w Ghoshebusu.

Žiſchow janžel.